

LỜI CHỨNG SỐ 4

của Linh mục tù nhân lương tâm
Tađêô Nguyễn Văn Lý

HƠN 20 NHỤC HÌNH & KỶ XẢO CÁN BỘ CSVN ĐÃ VÀ ĐANG SỬ
DỤNG ĐỂ TRA TẤN CÁC TÙ NHÂN TRONG CÁC NHÀ TẠM GIỮ, TRẠI
TẠM GIAM VÀ TRẠI GIAM TẠI VIỆT NAM HIỆN NAY - 2010

Việt Nam, ngày 8 tháng 6 năm 2010

- Công ước Quốc tế (CƯQT) về các quyền dân sự và chính trị của Liên hiệp quốc ngày 16.12.1966, Việt Nam xin tham gia ngày 24.9.1982, qui định :

Điều 7 : Không ai có thể bị tra tấn, phải chịu những hình phạt hay đối xử tàn ác, vô nhân đạo, làm hạ thấp phẩm giá con người.

- Bộ Luật Tố Tụng Hình Sự (BLTTHS) của Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam (NCQCSVN) năm 2003 đang hiệu lực qui định :

Điều 6 : ... Việc bắt và giam giữ người phải theo qui định của Bộ Luật này. Nghiêm cấm mọi hình thức truy bức, nhục hình.

Điều 7 : Công dân có quyền được pháp luật bảo hộ về tính mạng, sức khỏe, danh dự, nhân phẩm, tài sản. Mọi hành vi xâm phạm tính mạng, sức khỏe, danh dự, nhân phẩm, tài sản đều bị xử lý theo pháp luật....

Điều 8 : Không ai được xâm phạm chỗ ở, an toàn và bí mật thư tín, điện thoại, điện tín của công dân...

Điều 9 : Không ai bị coi là có tội và phải chịu hình phạt khi chưa có bản án kết tội của Tòa án đã có hiệu lực pháp luật.

Nhưng trong thực tế, chính khá nhiều (và có nơi, có lúc rất nhiều) các Cán bộ (CB) của bộ máy đàn áp khổng lồ của CSVN đã làm ngược lại, mà không hề sợ Cơ quan nào xử lý mảy may gì, cũng chẳng e dè dư luận nào cả. Các CB CSVN đã và đang ngang nhiên vi phạm rất nặng nề các điều luật trên như thế nào và tại sao ???

A. Về điều 8 BLTTHS : Các CB CSVN đã vi phạm quá lộ liễu, không cần phải rườm rà. Chỉ có trẻ con và người mất trí mới không thấy, không biết rõ.

B. Về điều 7 & 9 BLTTHS : 1. Trước khi bị bắt : Khi NCQ CSVN muốn bắt ai thì đã luôn mặc nhiên coi người đó là kẻ có tội rồi, nên các CB hầu như muốn đối xử thế nào tùy ý, có khi rất lộ liễu :

* Đối với một số người có ảnh hưởng trên công luận : bộ máy tuyên truyền khổng lồ của CSVN (báo chí, truyền thanh, truyền hình) tận dụng hết công suất tha hồ bôi lọ, chụp đũa mọi thứ mũ, xuyên tạc, công khai kết tội sẵn, trước các loại tòa án giả tạo hình thức sau đó nhiều tháng, có khi cả năm. Ví dụ: từ tháng 12-2000 đến 18-5-2001, loa phóng thanh của xã Thủy Biều, TP Huế liên tục mạ lỵ tôi buổi sáng 5 bài, buổi chiều 5 bài cho giáo dân Nguyệt Biều và dân xã Thủy Biều nghe; loa phóng thanh của xã Phú An, huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên • Huế chữa thẳng vào Nhà thờ An Truyền, ngay trong giờ Kinh • Lễ, buổi sáng 9 bài, buổi chiều 9 bài (15.2 • 18.5.2001); loa phóng thanh của xã Phong Xuân, huyện Phong Điền, tỉnh Thừa Thiên • Huế phát buổi sáng 7 bài, buổi chiều 7 bài (25-2 đến 30-3.2007) mạ lỵ tôi cho giáo hữu Bến Củi và dân xã Phong Xuân nghe...

* Đối với các công dân bình thường : các CB có thể đánh, mắng, đe dọa, trừng phạt hành chánh. Chỉ riêng từ đầu năm 2010 này, nhiều công dân bị đánh rất dã man, cả bị giết nữa (25-5-2010 tại Nghi Sơn, xã Tĩnh Hải, huyện Tĩnh Gia, tỉnh Thanh Hóa)...

2. Sau khi bị bắt : Trên đường áp tải và tại các nhà tạm giữ cấp phường, xã, quận, huyện : tùy địa phương và tâm tính của các CB phụ trách, các CB đã có thể sử dụng các loại nhục hình, bức cung, tra tấn dưới đây.

C. Về điều 7 CƯQT 1966 và về điều 6 & 7 BLTTHS : Sau khi bị bắt : Tại các nhà tạm giữ, trại tạm giam và trại giam (trại cải tạo): Theo lời kể của các tù nhân tôi đã sống chung, đã gặp hoặc đã nghe tường thuật trong các lần ở tù vào các năm 1977 (1 trại: Thừa Phủ, Huế), 1983-1992 (3 trại: Thừa Phủ, Huế; Thanh Cẩm, Thanh Hóa; Nam Hà, Hà Nam), 2001-2005 (2 trại: Thừa Phủ, Huế; Nam Hà, Hà Nam), 2007-2010 (2 trại: Thừa Phủ, Huế; Nam Hà, Hà Nam), của các nữ tù nhân bị giam gần đây ở Hỏa Lò, Hà Nội; K3 • K5, Trại 5, Yên Định, Thanh Hóa (2000 -2010), nhất là các lời chứng của tù nhân lương tâm Lê Thị Kim Thu, đã bị tạm giam tại Trại số 1 của Công an Tp Hà Nội, Hỏa Lò, Hà Nội (14.8.2008 - 03.3.2009) và được chuyển về trại giam K3, Ninh Khánh, huyện Hoa Lư, tỉnh Ninh Bình (03.3.2009 - 14.11.2009), và của luật sư TNLT Lê Thị Công Nhân đã bị tạm giam tại Trại số 1 của Công an Tp Hà Nội, Hỏa Lò, Hà Nội (6.3.2007 - 27.01.2008) và được chuyển về trại giam K4, Trại 5, Yên Định, Thanh Hóa (27.01.2008 - 6.3.2010). Cả 2 nữ TNLT rất nổi tiếng này sẵn sàng làm chứng về hầu hết các kỹ xảo tra tấn dưới đây, với bất cứ cơ quan điều tra nào của Liên hiệp quốc và Quốc tế vui lòng quan tâm đến vấn đề nhân quyền tại Việt Nam hiện nay.

Các nhục hình và các kỹ xảo tra tấn sau đây đã được CSVN nghiên cứu tuyển chọn qua kinh nghiệm lâu năm, thường chỉ để lại thương tích 3-6 tháng, có thể tự lành hoặc dù mặc nhiên là gây tổn thương bên trong, có thể dẫn đến tử vong và sẽ được pháp y gán cho một bệnh vớ vẩn nào đó, nhưng lại rất ít để lại dấu vết bên ngoài lâu dài, để phòng có thể bị khiếu kiện về sau.

Hiện nay, các CB thụ lý 1 vụ án, nếu điều tra thành công, thu hồi một tài sản (do hối lộ, tham ô, buôn lậu, bán ma túy,...), thì được thưởng 40-60% (1 tỷ, được thưởng 400-600 triệu). Do đó, rất sẵn sàng tra tấn để đạt cho được mục đích.

Ngoài ra, các nhục hình đang được sử dụng còn mang thú tính quái dị, bị ám ảnh dâm loạn và hoang dã, ác độc khác thường, đến độ rất khó tin, nhưng hoàn toàn có thật, như được mô tả khá đầy đủ sau đây.

1/- Nhục hình, tra tấn, hình phạt & cấm đoán vô lý dành cho tù nhân nam lẫn nữ : Áp dụng cho tù nhân nữ nhiều hơn, vì tù nhân nam biết đề kháng hơn, dám “bật” mạnh, dám liều chết đánh trả mãnh liệt :

1/1. Cấm Truyền Đạo : Điều 11/15 Nội qui Trại giam hiện nay là “Cấm truyền Đạo”. Tôi liên tục phản đối điều 11/15 này từ tháng 2.2001 đến tháng 3.2010 và tuyên bố công khai bằng văn bản 27 lần rằng: “Chỉ nguyên bao lâu còn 3 từ “Cấm truyền Đạo” trong Nội Qui trại giam CSVN, tôi sẵn sàng ở tù cho đến chết”. Nhiều CB cũng cho 3 từ này là rất vô lý và chỉ có hại cho uy tín của CSVN, nhưng thẩm quyền chính thức của bọn

quyền CSVN vẫn chai lì chưa thay đổi.

1/2. Bắt gọi CB là Ông/Bà, xưng là cháu, dù “Ông/Bà” ấy mới chỉ 19-20 tuổi, còn “cháu” đã U70, U75, U80!

1/3. Cưỡng bức lao động có tính nhục hình : bắt gánh phân người (bắc), phân trâu, bò, dê,... chỉ cốt để hành hạ, lăng nhục, bẻ gãy ý chí.

1/4. Đánh hội đồng : một nhóm CB nam, nữ, giày da cứng chắc, có thể dùng dùi cui hoặc không, thay nhau đánh, đấm, đá một tù nhân như một quả bóng cho đến khi chán chê, hoặc nạn nhân bị buộc quì gối van xin “Xin Ông/Bà tha cho cháu, cháu xin... rút kinh nghiệm”, hoặc cho đến khi nạn nhân ngất xỉu.

1/5. Bắt quì, rồi đánh, đá, đập : với dùi cui, dép, giày da,... vào mặt, ngực, hạ bộ,.. cho đến khi nạn nhân “khiêm tốn” van xin hoặc bất tỉnh.

1/6. Bắt nằm sấp hoặc nằm ngửa, rồi đập lên ngực, bụng, vai, lưng,... cho đến khi ói máu/ bất tỉnh.

1/7. Còng tay và treo trên thành cửa sổ lâu giờ : cho đến khi chịu ký biên bản nhận “tội”.

1/8. Phơi nắng : Bắt nằm giữa nắng từ 2-4 giờ, dù đang bệnh, cho đến khi ngất xỉu hoặc chịu ký biên bản nhận “tội”.

1/9. Nằm buồng kỷ luật đặc biệt : Khi tù nhân “vi phạm nội qui trại giam”, tiết lộ nhục hình / tra tấn, phản kháng/ chống lại các CB về các bắt công / cấm đoán vô lý,... thì bị cùm chân, có khi bị lột hết áo quần, kể cả quần lót, 7-14 đêm ngày, gia tăng biệt giam 3-6-12, 24, 36,... tháng hạn khi cần. Có khi bị đánh đập rất dã man, kèm theo các nhục hình, làm các tù nhân (đặc biệt là nữ) tê liệt ý chí phản kháng, không dám tƯỜNG THUẬT lại, vì quá hãi hùng.

2/- Nhục hình, tra tấn & hình phạt dành riêng cho tù nhân nam :

2/10. Chích roi điện vào dương vật : Vì sỉ diện, thường các tù nhân nam rất ngại tự kể lại.

2/11. Đánh vào dương vật : Lấy roi đánh vào dương vật cho xấu hổ, đặc biệt là bắt đặt dương vật kê lên thành cửa sổ, lấy dùi cui đánh cho tóa máu hoặc phun tinh dịch ra, cho liệt dương.

3/- Nhục hình, tra tấn & hình phạt dành riêng cho tù nhân nữ :

3/12. Quì ngậm dùi cui : Các tù nhân nữ quì ngậm dùi cui của CB dùng để đánh tù (tượng trưng cho dương vật), hai hàng nước mắt chảy dài suốt 2-4 tiếng đồng hồ trong tủ nhục tội cùng.

3/13. Đói mà không thể được ăn : CB buộc tù nhân trực sinh lấy bánh chưng (do thân nhân thăm nuôi gửi vào) cắt ra làm 4, vứt vào thùng rác, lẫn bằng vệ sinh phụ nữ; hoặc lấy bánh mì, cơm, đổ nước bẩn vào ngâm, rồi thách đố: “Con nào mà nhặt bánh chưng/cơm đó lên ăn, còn thua con chó”. Hoặc CB lấy cơm đứng từ đầu sàn, ném tung rải khắp buồng giam, văng lên mền, chiếu, rồi bắt tù nhân thu dọn cho bẩn ghét.

3/14. Còng tréo tay : Bắt tréo 1 tay (trái) từ sau lưng lên vai (phải) để còng với cổ tay kia (phải) tréo từ vai (phải) xuống chập vào tay (trái), rất đau đớn. Sau vài giờ bị thắm vẩn với tay bị còng tréo, tù nhân bị liệt cả 2 tay chỉ còn buông thõng lòng thòng, phải nhờ tù nhân khác đứt còng và giúp đỡ các việc sinh hoạt hằng ngày. Thường # 3-6 tháng thì 2 tay tự khỏi.

3/15. Đặt chân ghế lên mu bàn chân tù nhân : Bắt tù nhân ngồi đưa 1 bàn chân ra. CB lấy ghế 4 chân, đặt 1 chân ghế lên mu bàn chân của tù nhân, rồi ngồi lên ghế ấy thắm vẩn nạn nhân suốt 2-3 giờ liền để ép cung. Nạn nhân rất đau đớn như xương bàn chân gãy vụn. 3-6 tháng sau có thể tự lành.

3/16. Lăn thước vuông trong kẽ ngón tay : CB lấy thước kẻ vuông luồn vào 4 ngón tay đan chéo nhau của 1 bàn tay tù nhân, 1 tay CB cầm chụm 4 đầu ngón tay nạn nhân lại, tay kia CB xoay lật thước kẻ vuông, để nạn nhân đau như bị mài gọt vào da thịt và xương ngón tay.

3/17. Thông tai : Đặt đầu tù nhân lên mặt bàn, úp nghiêng 1 tai xuống mặt bàn. CB vỗ mạnh nhiều lần xuống tai kia của nạn nhân, cho rung màng nhĩ, gây rối loạn tiền đình. Sau màn thông tai đặc sản VN này, nạn nhân bị nhức buốt tận óc, ói mửa, phải tự lê bước về buồng giam lão đảo như người say.

3/18. Lột hết áo quần, kể cả quần lót : “Tại trại K3, Ninh Khánh, Hoa Lư, Ninh Bình, sáng ngày 14-11-2009, CB Đinh Thiết Hùng buộc tôi (tù nhân Lê Thị Kim Thu), trước khi được trả tự do, phải vào nhà vệ sinh khám người, một số CB nữ đứng chờ sẵn, đeo găng tay bảo hộ để khám âm đạo, tôi phản đối, yêu cầu mời Bác sĩ và Ban Giám thị đến chứng kiến, nếu tìm không ra đồ vi phạm gì, tôi sẽ làm đơn tố cáo. CB nói: “Không cho khám, không cho nó về !” tôi trả lời: “Không về thì thôi, nhà tù lớn vào nhà tù nhỏ, nhà tù nhỏ ra nhà tù lớn, chứ thiết tha gì.” Tôi quay vào trại lại. CB hô các tù nhân khác khóa cửa khu giam lại, tôi trở lại khu giam của mình. CB trực trại thông báo cho các tù nhân khác ra sân chung “tập điều lệnh”, tôi cũng theo họ ra sân chung xem diễn tập # 3 giờ. Rồi CB Hùng vào gặp

tôi bảo ra trại lấy đồ... Sau khi nhận tư trang, có 4 CB nữ đợi sẵn, cửa cổng vào khu bị khóa. Các CB ép buộc tôi phải lột hết quần áo, hoàn toàn khỏa thân, bị khám từ áo ngực, đến quần lót, CB Thu Hằng yêu cầu tôi vào nhà vệ sinh ngồi trên bàn cầu cao # 50cm để họ thọc tay vào âm đạo khám, tôi không cho, họ bắt tôi đứng lên ngồi xuống nhiều lần, để có gì trong âm đạo thì rút ra. Sau đó, CB ngồi khom người nhìn vào âm đạo xem trong đó có giấu gì không. Trên quần lót tôi có ghi các số điện thoại của những tù nhân thân quen và địa chỉ gia đình của 1 người tù nam bị đánh chết, thuộc K2 Ninh Khánh, họ thu giữ cái quần lót đó không trả lại, mà chẳng cho cái quần lót khác để mặc vào người đi về. CB gọi tôi ra khu hành chánh của trại để làm thủ tục ra trại. CB trao tôi tiền xe là 750.000 VNĐ. Tôi không nhận và ghi rõ lý do vào biên bản : Cái tôi cần không phải là 750 ngàn đồng mà là cái quần lót để mặc đi về. Sau đó CB cầm biên bản vào trong, trình cho ai tôi không rõ... khi đi ra có thêm CB trinh sát Phong buộc tôi vào phòng viết lại biên bản. Tôi không vào, chỉ đứng ngoài hành lang. Khi CB viết xong biên bản đưa cho tôi ký tên, tôi vẫn cứ viết : Cái tôi cần là cái quần lót. Họ nổi điên bảo tôi là chuyện cái quần lót tính sau. Tôi trả lời : Cho dù các CB có viết 10 cái biên bản, tôi vẫn ghi vào biên bản đòi cái quần lót của tôi. CB nói : Chị để lại quá nhiều chuyện ở trại này ! Cuối cùng, họ yêu cầu một CB nữ tên Tuyên dẫn tôi ra khỏi cổng trại, buộc tôi phải trở lại cuộc sống “tự do” mà không có được một cái quần lót mặc trong người !!! Mãi mãi tôi vẫn đòi CSVN trả lại tôi cái quần lót này.” (Nguyên văn lời kể của chính tù nhân lương tâm Lê Thị Kim Thu).

3/19. Chích roi điện vào 2 đầu vú : CB dùng roi điện chích vào 2 đầu vú để tra tấn, ép cung.

3/20. Rà dùi cui điện vào vùng kín : CB lột hết áo quần, rà dùi cui điện vào vùng kín nữ bên ngoài quần lót mỏng, làm cháy xoăn lớp lông và làm bong lớp da bên trong.

3/21. Dùng găng tay lao động móc âm đạo tập thể : “Tại trại giam số 1, Hỏa Lò của Công an TP Hà Nội, lặp đi lặp lại nhục hình này : CB Nguyễn Thị Lan (Lan Cáo), # 32 tuổi, vào buồng giam hỏi : Ai có gì bỏ ra. Đùng để tôi dùng chiếc găng tay này nhé! CB gọi 25 nữ tù nhân, bắt cởi hết áo quần ra, buộc ngồi xuống rãnh giữa 2 bệ sàn ngủ bằng xi-măng, bắt quay mặt vào tường sàn ngủ, lần lượt từng người, hai tay chống xuống sàn, cởi quần lót ra, chống mông lên để CB chỉ dùng một chiếc găng tay lao động thô ráp, lần lượt thọc rất thô bạo vào 25 âm đạo, mò tìm tiền, giấy ghi chép,... kể cả nữ tù nhân đang bị hành kinh cũng phải lột băng ra, không chừa một ai, nếu có lây nhiễm HIV, AIDS cũng phớt lờ, mặc cho các tù nhân đau đớn khóc rên trong tủi nhục tột cùng, do nhục hình “made in Việt Nam” cực kỳ độc đáo này. Các CB Nhung (Nhung Cáo, # 32 tuổi), Nguyễn Thị Bích Thủy (# 28 tuổi) ở Hỏa Lò cũng thường sử dụng hoặc chứng kiến nhục hình này.

D. Có thể còn nhiều đòn nhục hình, tra tấn khác ác độc dã man hơn nữa mà tôi không biết rõ ràng chính xác, kính mong các cựu tù nhân, nhất là các cựu tù nhân tôn giáo, chính trị, lương tâm khác bổ sung cho Lời Chứng số 4 này trước công luận quốc tế văn minh hiện nay. Chúng ta phơi bày sự thật không mấy may do thù hận một ai, nhưng vì trách nhiệm phải lên án và triệt tiêu cái ác xấu bất cứ từ đâu đến, dưới bất cứ hình thức nào, đồng thời phải đòi công lý cho mọi thành phần của gia đình nhân loại, cụ thể là của Đồng bào Việt Nam.

Trước khi được thả, tất cả các nữ tù nhân ở các trại giam liên quan đều phải học tập 4 ngày, bị đe dọa, yêu cầu cấm nói các nhục hình nêu trên ra bên ngoài nếu muốn được thả và được sống yên ổn. Vì thế, bao năm qua, hầu hết các tù nhân nữ ra tù không dám tiết lộ các nhục hình đó, chỉ vì sự sợ hãi quá độ đã làm họ gần như tê liệt hoàn toàn.

Nhưng ngoài 2 tù nhân lương tâm Lê Thị Kim Thu và Lê Thị Công Nhân, tù nhân Nguyễn Thị Khương, sinh năm 1960, thường trú tại 35A, phường Kỳ Bá, TP Thái Bình, sau khi bị nhục hình 1/8 (phơi nắng) nhiều giờ, nhiều lần, hiện đang được điều trị tại trạm xá, trại giam K3, Ninh Khánh, Hoa Lư, Ninh Bình, sẵn sàng làm chứng về các nhục hình 1/2.4.6.8.9; 3/12.13.18.21.

*** Tại sao CB CSVN lại hoang dã, ác tâm và tàn bạo đến thế ?

Câu trả lời rất chính xác và rất vắn gọn đầy đủ chính là : Vì họ là các đệ tử chân truyền của Các-mác, Lênin, Stalin, đặc biệt là Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh !!!

Lm tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Lý • Huế, 8-6-2010

Ngày giỗ lần thứ 22 Đức cố TGM Philipphê Nguyễn Kim Điền,

Đã tử đạo ngày 8-6-1988 tại bệnh viện Chợ Rẫy, Sài Gòn, do bị Y Bác sĩ CSVN cho uống thuốc độc (Xem "Lời chứng về cái chết của Đức TGM Philipphê Nguyễn Kim Điền (Đức TGM đã tử đạo như thế nào ?) của Lm Tađêô Nguyễn Văn Lý, ngày 30-01-2001").

Phác thảo chân dung

Người Chiến sĩ Hòa bình Việt Nam hôm nay

(có bổ sung)

TNLT Lm Tadêô Nguyễn Văn Lý - 30.4.2006 • 30.5.2010

Mọi người thiện chí khắp nơi trên thế giới và mọi người Việt Nam trong cũng như ngoài Nước có tâm huyết với Quê hương đều cháy bỏng khao khát có một Tổ quốc VN biết chôn vùi thành công chủ nghĩa và chế độ cộng sản vĩnh viễn vào quá khứ cách văn minh, ôn hòa ; chuyển đổi chế độ CS hiện hành thành một chế độ đạo đức, công bằng, dân chủ thật sự để toàn Dân sống đạo đức, an bình, tự do, thịnh vượng.

Muốn đạt được điều này, cần phải có một thể hệ chiến sĩ hòa bình đích thật. Người viết xin đề nghị một số nét phác thảo chân dung lớp người chiến sĩ hòa bình (NCSHB) thích hợp cho Đất nước Việt Nam hiện nay.

1- Có một đời sống tâm linh và khiêm tốn vững chắc :

Hòa bình không phải là hết chiến tranh. Hòa bình không phải chỉ là có đủ cơm ăn, áo mặc, nhà ở, xe cộ, bệnh viện, trường học, sân vận động, nhà hát,... Hòa bình trước hết và trên hết là một trạng thái tâm hồn an vui thanh thản với bản thân, từ hòa và nhân ái với người khác cận kề xung quanh trong một môi trường xã hội đạo đức lành mạnh và thân mật tâm giao với Thượng Đế là Cha Nhân Từ vô cùng và thật sự của mình.

Do đó, NCSHB đích thực, trước khi có khả năng đưa hòa bình đến cho Dân tộc, phải là người hòa bình thực sự từ trong tâm khảm sâu xa của mình ; phải có một đời sống thiền định - cầu nguyện ổn định bền vững : mỗi ngày ít nhất phải có 30-60 phút dành cho việc tâm sự với Đấng Tạo Hóa, hồi tâm nhận định lại bản thân và sám hối.

Không có việc tối thiểu này, dứt khoát không thể làm chiến sĩ hòa bình được, mà chỉ là người ảo tưởng chỉ muốn dựa vào nỗ lực nhân bản để giải quyết vấn đề hòa bình, thậm chí chỉ thích la lối, thóa mạ người khác và khi có điều kiện thì đương nhiên thích đâm đá và dùng bạo lực để nói là xây dựng hòa bình chứ thực ra là chỉ tạo nên lùm lạp, xáo trộn, bất ổn, bất công và chiến tranh mà thôi (kinh nghiệm vô cùng xót xa của cách thức dùng bạo lực chiến tranh để giải quyết vấn đề hòa bình cho Việt Nam từ 80 năm qua hẳn đã quá đủ cho chúng ta rồi).

Cần có một thứ tự ưu tiên về thời giờ và công việc hòa bình : Thượng Đế, Tha nhân và Bản thân. Đảo ngược lại chắc chắn sẽ chỉ dẫn

đền ích kỷ, khủng hoảng và thất bại ngay không biện minh được.

Chính nhờ đời sống tâm nguyện và khiêm tốn mà NCSHB kiên vững trong mọi thử thách, biết vượt qua các trở ngại, phục hồi khi vấp sai lầm, không sợ hãi bất cứ đe dọa nào, kể cả các lầm lỗi của chính bản thân.

NCSHB có đời sống tâm nguyện không sợ bị tra tấn, đánh đập, đối khát, tù đày, khủng bố, vu khống, mạ lỵ,... chỉ sợ một điều duy nhất là chính mình làm điều sai trái. Nhưng tội lỗi cũng không đáng sợ, vì đã có đời sống sám hối giúp phục hồi đời sống tâm giao thân mật với Thượng Đế rồi. Cuối cùng, NCSHB không còn bất cứ đối tượng nào để sợ.

Ai tự hào rằng mình tự nỗ lực để tự giải quyết các vấn đề này, người đó đã thất bại ngay từ đầu. Cần khiêm tốn nhận ra giới hạn rất mong manh của bản thân để luôn coi mình là hèn kém, phải có sự soi dẫn nâng đỡ của Thượng Đế và của tập thể cộng đồng. Càng khiêm tốn càng là chiến sĩ hòa bình.

2- Sống công bằng, trong sạch và nhân từ :

Một vấn đề nhạy cảm vào bậc nhất là các cộng sự viên cũng như quần chúng rất quan tâm đến tính công bằng ngay thẳng trong vật chất và các quyền lợi của người khác. Do đó, điều đầu tiên NCSHB cần lưu tâm là lo sao cho mình được uy tín trong ngân khoản và tài sản chung. Cần hiểu cho thật đúng rằng : tài sản là của nhân loại, nhưng gì mình có trong tay là của muôn người được Tạo Hóa ký thác cho mình quản lý và phân phối sao cho công minh, chứ không phải mình được toàn quyền phung phá mặc sức.

Khi có nhiệm vụ quản lý thì hiểu rằng mình chỉ là cái máng chuyển thông tài sản : máng thì phải dốc để tài sản lưu thông nhanh. Lưu thông xong là máng phải khô không tồn đọng. Ngoài việc phải sống công bằng về của cải vật chất là điều dễ thấy, còn cần công bằng về các tài sản khác như danh dự, tình cảm, ngôn ngữ là những giá trị còn quý giá hơn vật chất gấp ngàn lần. Công bằng trong mọi lãnh vực chính là sống trong sạch ngay từ trong tâm ý : Chính ý, chính niệm, chính ngôn, chính hành.

Công bằng là không gây ra bất công cho ai. Nhưng như vậy chưa đủ. Sống tốt với người xung quanh còn cần phải từ hòa : nhân từ và khoan hòa. Nếu phê phán cộng sản là gian ác mà chúng ta thiếu nhân từ thì khi đã có quyền lực chúng ta cũng sẽ gian ác không kém. Nếu phê phán cộng sản là độc tài mà chúng ta thiếu khoan hòa thì khi nắm quyền chúng ta cũng sẽ độc tài như thế hoặc tệ hại hơn.

Chỉ biết đòi công bằng mà thiêu nhân từ thì chắc chắn sẽ tạo nên bất công khác và xã hội lại mất ổn định. Nhờ lòng nhân ái như hoa trái mà công bằng trở thành công minh, tức công bằng trong sáng suốt. Cuộc sống an vui nhờ lòng nhân từ, hơn là chỉ nhờ công minh.

3- Có nhận thức và thái độ chuẩn xác với chủ nghĩa và chế độ CSVN :

Đây là vấn đề phức tạp và khó khăn nhất không chỉ đối với toàn Dân, những người Dân bình thường mà ngay cả giới trí thức, sĩ phu, chức sắc các Tôn giáo (TG) và đối với cả chính cấp lãnh đạo cộng sản nữa.

- Chủ nghĩa và chế độ CSVN tốt hoặc xấu đến mức nào ? Phải có thái độ đúng đắn nào với chủ nghĩa và chế độ ấy ? Bao nhiêu năm, bao nhiêu người mơ hồ và ảo tưởng về vấn đề này, dẫn đến nhiều lựa chọn lầm lạc, tác hại không những cho bản thân mà còn cho cả Dân tộc đến những 80 năm qua. Đây cũng chính là thảm họa của các TG tại VN. Lẽ ra các TG phải là đuốc soi đường cho toàn Dân lựa chọn, nhưng đáng tiếc là vì nhiều lý do rất phức tạp, hầu hết các TG tại VN đã chưa làm được điều này, chẳng những khiến cho TG mình bị phân hóa, biến chất và thoái hóa lắm khi rất trầm trọng, mà còn làm cho toàn Dân lầm lạc theo.

Lẽ ra các TG phải thống nhất nhận thức và thái độ đối với chủ nghĩa và chế độ CSVN cách vững chắc và đầy đủ, rồi mới nghĩ đến việc phát triển. Thực tế, hầu hết các TG tại VN đều đã làm ngược lại, là đang khi chưa thể tìm ra con đường thống nhất nhận thức và thái độ đối với chủ nghĩa và chế độ CSVN, mà lại chỉ quá hăng say muốn phát triển. Kết quả là sự lựa chọn rất tùy tiện của từng nhà lãnh đạo đơn lẻ đã làm cho việc thỏa hiệp với Cộng sản ngày càng trở nên phổ biến.

Thay vì cần làm ĐÚNG VIỆC, ai nấy đều chỉ thích làm ĐƯỢC VIỆC dù phải trả các giá quá đắt di lụy lâu dài và rất trầm trọng cho lịch sử muôn đời. Quá nhiều người, kể cả một số Chức sắc TG, sử dụng “bao thư”, “lót tay”, “bôi trơn” ; tham dự các buổi họp hình thức vô bổ hoặc tác hại, hiện diện các “meeting trọng thể”, phát biểu, làm văn,... ca tụng không biết ngược... một cách quá tự nhiên, thông thạo, thành nếp, coi như là đương nhiên phải thế, không thể khác !!!

Sử dụng các từ “giải phóng, ngụy quân, ngụy quyền” một cách quen thuộc thiếu ý thức không còn sĩ diện gì nữa, dù “cha mẹ mình, chú bác mình, bạn hữu mình,...” vốn là các Chiến sĩ - kể cả 158 Chiến sĩ đã tử trận để bảo vệ không thành công quần đảo Hoàng Sa năm 1974 (trong khi quân xâm lược phương Bắc lại được gọi là các "đồng chí cao cả Bắc triều") - anh dũng gian khổ trăm bề, đã từng đổ xương máu bảo vệ mình một thời bình yên để ăn học, tu luyện... trong mấy chục năm trời !!!

- Ngày nay, với những bằng chứng quá rõ về sự sai lầm của CSVN, không chỉ trong một số công việc, mà sai lầm tận trong bản chất học thuyết và phạm các tội ác đặc biệt nghiêm trọng cách có hệ thống và kéo dài gần cả thế kỷ, như Nghị quyết 1481 ngày 25-01-2005 của Nghị viện Hội đồng Châu Âu gồm 46 Nước vừa khẳng định, thế mà nhiều người vẫn được coi là “trí thức, sĩ phu” vẫn chưa dứt khoát được trong nhận thức là CSVN thực sự tốt hay xấu ? Một hệ thống bạo quyền như vậy mà tiếc thay một số người vẫn còn mơ hồ cho là cần thiết sao ? Thực ra nó đã quá hãi hùng cho toàn Dân VN rồi !!!

- NCSHB, dựa vào những kiến thức quân bình, xác thực, những thông tin rộng rãi đa phương, nhìn thẳng vào thực tế Việt Nam hôm nay (2010), bình tĩnh tìm mọi phương cách ôn hòa - văn minh, chỉ nguyên bằng lời nói và chữ viết (không la lối, thóa mạ, cường điệu, chửi rủa...), để quyết tâm nỗ lực chấm dứt CSVN, chuyển đổi Quê hương theo kinh nghiệm thành công của đại đa số các Nước văn minh toàn cầu, đặc biệt là các Nước Bắc Âu.

4- Có tâm hồn luôn hòa bình nhân từ :

NCSHB không có hận thù với bất cứ ai. Kiên quyết lên án tội ác, độc đoán, nhưng luôn đầy cảm thông và trắc ẩn đối với nhân viên của bạo quyền. Với các Anh hùng Dân tộc chính danh và các người lành thánh, NCSHB luôn cảm phục. Còn đối với các đối tượng khác, NCSHB nên luôn biết cảm thông. Ngoài ra NCSHB không cần có thái độ thứ 3. Chỉ nguy hại. Chính tâm hồn hòa bình làm tăng sức chiến đấu cho chúng ta, khiến chúng ta trở nên vô địch.

5- Biết sử dụng Internet :

Mọi chế độ độc tài và nhất là CSVN dùng sự bưng bít, xuyên tạc, dối gạt thông tin và sự sợ hãi của toàn Dân, kể cả sự sợ hãi của chính chủ tịch đảng, chủ tịch nước, để kéo dài sự thống trị và nô dịch Dân.

Vì vậy, Thông tin Ngôn Luận là vũ khí lợi hại nhất để giúp Dân thắng nỗi sợ hãi truyền kiếp và nhận thức đúng Sự Thật của Đất nước. Từ đó, Dân sẽ biết cách tập hợp thành sức mạnh để giải thể Chế độ CS. (Tìm đọc “Làm sao thắng sợ hãi” ngày 24-8-2005 của Lm Nguyễn Văn Lý).

Bởi vậy, nhất là trong thời đại thông tin toàn cầu hiện nay, NCSHB phải thông thạo sử dụng Internet, phải coi Internet là vũ khí lợi hại nhất để thắng gian tà một cách hợp pháp mà bạo quyền CS rất khó đối phó. Lý do là vì CSVN dù biết Internet là tử huyệt của mình, vẫn buộc lòng phải giao

lưu với Quốc tế và vẫn phải rêu rao với Quốc tế rằng VN là văn minh thông thoáng.

NCSHB phải biết dựa vào điều 5,1 ; 5,2 và 19,2 của Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị của Liên Hiệp Quốc ; mục I, 2 chương II của Sách Trắng về Nhân quyền - Thành tựu bảo vệ và phát triển quyền con người ở Việt Nam : “Chính phủ Việt Nam chủ trương khuyến khích và tạo mọi điều kiện để người Dân tiếp cận, khai thác và sử dụng rộng rãi thông tin trên mạng Internet” để tận dụng Internet.

Vì tất cả mọi hạn chế về Internet, nếu có, đều trái với nguyên tắc này của Sách Trắng do Bộ Ngoại giao Nước CHXHCNVN công bố tại Hà Nội, ngày 18.8.2005 và Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị của Liên Hiệp Quốc được biểu quyết ngày 16.12.1966, Việt Nam xin tham gia ngày 24-9-1982.

6- Đi vào một kế hoạch thực tế do một tập thể nào đó chỉ đạo sát với tình hình Đất nước :

Không mơ hồ, hoang tưởng, không cầu toàn, không sử dụng bạo lực trong ngôn từ cũng như trong hành động, không do dự chần chừ, không quá dè dặt đa nghi đâu cũng thấy “cò mồi” / “chó săn” / “đấu tranh cuội” / “tay sai CS”.

Mặc dù NCSHB chỉ liên kết với những ai biết dứt khoát với ông Hồ Chí Minh và chủ nghĩa Cộng sản như một điều kiện duy nhất, không mơ hồ trong vấn đề rất cơ bản này, nhưng NCSHB phải mạnh dạn tin vào lương tri lành mạnh của người Dân bình thường đã biết thế nào là CS, luôn thao thức cho một tương lai của Đất nước sớm tươi sáng hơn ; biết tin tưởng vào một tập thể tương đối chưa lý tưởng, chỉ cần cùng một tâm ý và có một ban điều hành tạm biết làm việc ; có tinh thần đoàn kết, trung thực và kỷ luật.

Dần dần tập thể ấy sẽ biết liên kết với các tập thể khác để trở thành các liên minh lớn mạnh hơn hầu từng bước giành lại 26 Nhân quyền cơ bản cho toàn Dân VN (Các tài liệu nền tảng của Khối 8406, số 4, trang 8-9). Chính phong trào sẽ tự đào tạo ra các nhà lãnh đạo có đường lối và phương cách dẫn đến thành công.

7- Thái độ khi đối diện với bạo quyền CSVN :

7.1- Công An / Cán bộ CS đến thăm tại nhà : bước đàn áp 1 :

Trong chế độ CS, khi Cán bộ / Công an của tà quyền / bạo quyền (từ đây xin gọi chung là CB, Dân quen gọi là Cá) đến thăm tại nhà, sự

thường ai cũng lo sợ. NCSHB cần ứng xử thật chuẩn như sau :

- CB đến thăm tại nhà tức là mới đàn áp bước 1, là tìm cách tiếp cận chúng ta để chỉ thăm dò tìm phương án. Chưa có gì nghiêm trọng.
- Vừa cầu nguyện, vừa bình tĩnh, lịch sự trong tâm ý chủ động chinh phục CB, chiến thắng sự quấy rối tâm trí (mind harassment) của bộ máy công quyền chuyên đàn áp, khủng bố Dân rất điêu luyện.
- Chủ yếu lắng nghe, nói rất ít hoặc cố gắng yên lặng tối đa để xem thâm ý các CB muốn gì. Tuyệt đối tránh hấp tấp cãi lại, nổi nóng sẽ sinh nhiều sơ hở. Thường CB không đủ lý do chính đáng trong lương tâm để đàn áp Dân, nên hay vòng vo rất lòng thòng trước khi để lộ thâm ý là tìm cách để đàn áp chúng ta về một vấn đề gì đó.

Chúng ta hãy để yên cho CB chiếm đoạt thời giờ quý giá của chúng ta để CB tự cảm thấy đã mắc nợ chúng ta, đã gây ra “mind harassment” chúng ta cách phi pháp. Đó là nguyên cớ để lần sau chúng ta có lý do khước từ sự “mind harassment” cách bất công ấy.

- Hãy hết sức ôn tồn, nhỏ nhẹ để tránh trả lời các vấn đề xét thấy các CB không có quyền dò hỏi bằng cách “tỏ ra ngạc nhiên” không hiểu chuyện đó liên quan thế nào đến “an ninh cho Tổ quốc” ? / tặng lờ cho CB bị mất thêm thời gian tìm cách vòng vo để nhập đề lại.

Nếu cần trả lời, phải biết cách trả lời khôn ngoan sao cho kín đáo lạc đề chùng nào hay chùng đó để chứng tỏ mình đã quá mệt mỏi khi được “phúc” công bộc của chế độ hạ cố đến tệ xá kiểu phát xít trá hình này, và chuyển được sự đã quá chán ngán của người Dân đối với chế độ vào tâm trí các CB đó, để họ phải lây nhiễm sự chán ngán ngay chính này.

- Tránh hết sức để khỏi nhận lãnh ân huệ “chiếu cố giúp đỡ” của Tà quyền / Bạo quyền.

7.2- Bị CB gửi “Giấy Mời” đến cơ quan Bạo quyền : Bước đàn áp 2 :

Có thể sẽ dẫn đến Lệnh Triệu tập. NCSHB nên đối phó và chủ động tấn công như sau :

- Phải đi Photo ngay Giấy mời này để làm bằng chứng đấu tranh. Khi đến cơ quan (CA, UBND phường / xã) nên “để quên” Giấy mời bản gốc ở nhà, hoặc đã có bản Photo lưu ở nhà rồi.

- Vì chúng ta cũng phải làm ăn sinh sống, nên nếu Giấy mời

được gửi tới quá sát (chiều cùng ngày, hôm sau...), chúng ta không cần phải đi, vì phải thu xếp công ăn việc làm, không sợ sệt vu vơ. Mời tức chúng ta có quyền đi hoặc không.

- Khi đã đoán biết nội dung cuộc gặp, chúng ta có quyền không đi. Trường hợp xét thấy đi chỉ thêm nguy hại, chúng ta không nên đi. Sau 3 lần không đi, có thể sẽ có Giấy Triệu tập vì lý do “không chấp hành” Giấy mời.

- Đến cơ quan, NCSHB phải coi đây là cơ hội để chinh phục bạo quyền, không nôn nóng được về, không nôn nóng mong xong việc. CB còn nôn nóng hơn chúng ta và không hứng thú gì khi đàn áp chúng ta cả, chẳng qua cũng chỉ hèn hạ làm theo lệnh trên vì miếng cơm manh áo thôi. Hãy cố gắng kiềm chế để chỉ nghe và hầu như không cần trả lời hoặc kẹt lắm thì cũng chỉ rất ít trả lời và trả lời thật vắn tắt.

Vì chúng ta chỉ sử dụng vũ khí bất bạo động và quyền tự do thông tin ngôn luận thôi, nên chúng ta không vi phạm luật pháp công minh nào hết. Các Bộ luật, Pháp lệnh, Nghị định, Nghị quyết, Thông tư,... của một Bạo quyền mâu thuẫn với các Công ước Quốc tế đều không có giá trị, vì chúng phải ở dưới các Công ước Quốc tế.

Chúng thường cũng mâu thuẫn với Hiến pháp năm 1992 của chính Bạo quyền này nữa. Vậy chúng ta cứ bình tĩnh ngồi nhắm mắt cầu nguyện và lắng nghe xem CB nguy biến thế nào, nói sơ hở ra sao. Nếu cần chúng ta tấn công nhẹ nhàng vào các chỗ sơ hở đó.

Hãy tận dụng tối đa nguyên tắc “vô chiêu thắng hữu chiêu”, “tĩnh chế động”. Hãy hiên ngang, bình tĩnh, nhỏ nhẹ để dùng chính nghĩa của mình mà chinh phục CB.

- Tuy là được mời, nhưng vẫn dễ bị “thảm cung”, lấy bằng chứng để CB xử lý chúng ta và bạn hữu chúng ta. Do đó, cần khôn ngoan ứng xử để thoát khỏi các loại “bẫy cung” của tà quyền. Cần phải im lặng và rất ít nói.

Hãy cho CB biết rằng : Nếu chúng ta đang sống trong một Nước văn minh thì yêu cầu VN tuân thủ các Công ước Quốc tế. Nếu VN có pháp luật riêng mâu thuẫn với các Công ước ấy thì Nhà cầm quyền VN là một Bạo quyền độc đoán. Đối với một Tà quyền độc tài, chúng ta vui lòng chịu bất công, không thể đối thoại được, chỉ cần im lặng chịu bất công và nếu thấy hiệu quả cần thiết thì cho CB biết các bất công ấy, không cần nói thêm gì nữa.

- Hãy từ chối viết tường thuật, ký các biên bản mà mình biết sẽ

ràng buộc về pháp lý về sau.

7.3- Bị “Triệu tập” : Bước đàn áp 3 :

Đối với Bạo quyền, chúng ta bị “Triệu tập” tức là bị coi có “vấn đề” nghiêm trọng gì đó, cần điều tra, “giáo dục”,... Chúng ta chỉ nên có các thái độ như khi bị “Giấy Mời” thôi, nhất là phải photo lưu Giấy Triệu tập ; mấy lần là mấy bản lưu.

- Bị triệu tập là đương nhiên phải bị “thăm cung”. NCSHB lại càng cần trọng và biết sử dụng vũ khí vàng tuyệt vời là cầu nguyện trong im lặng, lãnh đạm và có thể bị cho là “khinh mạn”, dù NCSHB không bao giờ khinh miệt ai. Kể cả đối với đối phương, NCSHB chỉ thông cảm và dùng cầu nguyện, yên lặng làm vũ khí tự vệ và chiến thắng bạo quyền.

- Dùng nguyên tắc của chính CSVN : “Dân được làm tất cả mọi việc Pháp luật không cấm, còn CB chỉ được phép làm những gì Pháp luật cho phép” để tự vệ và tố cáo lại các CB tác oai tác quái.

7.4- Bị cắt điện thư, điện thoại,... : Bước đàn áp 4 :

Phải làm cho bạo quyền biết biện pháp “phát xít” này vô ích trong thời đại thông tin bùng nổ này, vì chúng ta có quá nhiều bạn hữu để tiếp ứng nhau rồi.

7.5- Bị khám người, phòng, nhà và bị tịch thu, niêm phong đồ dùng : Bước đàn áp 5 :

- Phải đòi cho được lệnh chính thức bằng văn bản. Giữ lệnh đó và lưu để khiếu nại về sau.

- Khám người thì chỉ có CB nữ mới được quyền khám NCSHB nữ.

- Khám nhà và khám phòng thì phía nạn nhân phải có đủ số nhân chứng ngang bằng với số CB cùng vào phòng / nhà. Nếu CB đông, người nhà chứng nhân cũng phải đông, để một kèm một, không cho CB đánh cắp hoặc bỏ tài liệu xấu vào. (nói cho CB biết nguyên tắc đó).

- Buộc CB viết biên bản đầy đủ, dù kéo dài bao lâu cũng phải làm.

- Tố cáo trước công luận quốc tế về các “thủ đoạn phát-xít” này.

7.6. Bị bắt, tạm giữ, tạm giam : Bước đàn áp 6 :

- Đến đây NCSHB bị gọi là “Bị can”. Đây là dịp để NCSHB tỏ lộ sĩ khí, anh hùng. Cần bình tĩnh, thản nhiên. Coi chuyện này là bình thường, là bước đường NCSHB đương nhiên phải trải qua. Không thách thức, la lối, mắng chửi hoặc sợ hãi. Các thái độ ấy chỉ gây hại. Không nôn nóng sớm được thả. Không tỏ ra chúng ta cần về (để làm việc). Không tỏ ra ước muốn điều gì tầm thường để khỏi bị bạo quyền dùng điều ấy làm áp lực các vấn đề quan trọng khác.

- Nên ăn uống bình thường. Nếu cần tuyệt thực, phải tuyệt thực từ 20-30 ngày trở lên (tùy sức khỏe mỗi người). Nên uống một ít nước lạnh mỗi khi thấy đói giữa các bữa cơm thông thường (# 9 h / 15 h / 21 h). Không tuyệt thực lác nhắc # 3-7 ngày, chỉ làm bạo quyền nhàm lờn. Chỉ ngưng tuyệt thực khi đã đạt mục tiêu đấu tranh nào đó.

7.7. Bị đánh, tra tấn, nhục hình, mớm cung, ép cung : Bước đàn áp 7 :

Bộ Luật Tố Tụng Hình Sự năm 2003 của CSVN ngăn cấm tất cả các điều này. Nhưng thực tế, hiện nay tại nhiều nhà tạm giữ, trại tạm giam và trại giam ở khắp VN, các CB đang dùng gần 20 kỹ xảo tra tấn cực kỳ dã man, đầy thú tính (có lẽ chỉ có ở TQ và VN), không để lại dấu vết, dù tù nhân có thể chết (sẽ được báo cáo là bị bệnh gì đó), nhất là đối với tù nhân nữ. Khi bị tra tấn và chịu nhục hình NCSHB cần can đảm thẳng thắn phản kháng, tự vệ, nhất là cho CB hành hình biết chúng ta sẽ tố cáo các điều dã man như nhớp này trước công luận quốc tế. (Tìm đọc "Các kỹ xảo CB CSVN tra tấn các tù nhân VN hiện nay").

7.8. Bị nghe đọc cáo trạng : Bước đàn áp 8 :

Từ đây NCSHB bị gọi là “bị cáo”. Bị tai lại không nghe. Đừng bận tâm đến mức án đoán với các tội danh xảo trá chỉ có trong các chế độ “phát-xít” : tuyên truyền chống chế độ, chống đối chính sách, phá hoại đoàn kết, gây rối trật tự trị an, lợi dụng dân chủ, lợi dụng tôn giáo,... Hãy tự hào về giá NCSHB phải trả cho Công lý, Tự do Dân chủ của Tổ quốc Dân tộc và tin cậy vào sự can thiệp của Quốc tế.

7.9. Bị đưa ra Tòa án xử : Bước đàn áp 9 :

NCSHB phải khước từ luật sư do bạo quyền chỉ định làm trò hề dân chủ trá hình. Nếu có Luật sư chân chính, thì NCSHB cần phối hợp với Luật sư ấy, tận dụng tối đa phiên tòa để trực diện công khai đấu tranh cho Công lý, Sự thật, các Nhân quyền cơ bản, nhất là quyền Tự do Ngôn

luận. Nếu tiên liệu không thể biến phiên tòa thành diễn đàn đấu tranh song phẳng, thì không nên nhận luật sư và chỉ cần hoàn toàn im lặng trước tòa án trò hề của bạo quyền để nhận chìm xuống bùn nhờ danh dự của nền tư pháp xảo trá của độc đảng. Nếu đọc / ngâm thơ, ca hát buộc bạo quyền bịt miệng, NCSHB lại càng thắng lớn.

7.10. Bị đưa vào trại giam (trước đây gọi là trại cải tạo) : Bước đàn áp 10 :

Từ đây NCSHB bị gọi là “bị án” / “phạm nhân”. Hiện ngang vui chịu cảnh tù đầy và tự coi mình là tù nhân lương tâm, không chấp nhận bị gọi là phạm nhân, tận dụng cơ hội biến trại giam thành trường đào tạo về Công lý, Dân chủ, Nhân quyền cho các bạn tù, kể cả tù nhân hình sự, vì họ cũng là nạn nhân của một nền chính trị xảo trá - bất công. Hiện nay cơm no, có rau, nước mắm,... Thức ăn gia đình không tiếp tế được thì các bạn tù chia sót cho nhau không đến nỗi sinh bệnh tật. Đồ ấm gia đình có thể lo được. Không cần mong đợi giảm án. Chắc chắn vì NCSHB không chủ trương và không làm gì bạo động nên không thể bị án quá nặng.

7.11. Bị viết kiểm điểm, được giảm án, được thả : Bước đàn áp 11 :

Hiện nay cứ 3 tháng NCSHB bị buộc viết 1 bản kiểm điểm thái độ cải tạo. Điều 2,3,4 về nội quy, đọc sách báo, lao động thì rất dễ viết. Chỉ có điều 1 là rất khó viết : mục đích của tà quyền là bắt chúng ta nhận tội. Nếu không nhận thì bị cùm chân, kiên giam, biệt giam, không cho gặp thân nhân, nhận thư / quà và không thể được thả sớm. Nếu nhận tội thì trái lương tâm và trái sự thật. Vậy tùy loại tội danh mà nên viết thế nào cho ổn thỏa lương tâm.

Các tội danh như “gián điệp, lật đổ, bạo loạn”,...không thể nhận được. Về một số tội danh khác, dù không hề nhận tội, vẫn có thể khôn khéo viết theo kiểu chơi chữ : “Vì danh dự của Nhà cầm quyền CSVN, tôi chấp nhận thi hành án”. Trước đây, hầu hết các Nhân viên Chế độ Sài Gòn đều viết : “Tôi an tâm cải tạo” (ý nói tôi an tâm tu sửa bản thân, không trốn trại). Tốt nhất là khước từ viết kiểm điểm, hiện ngang chỉ nhận mình là tù nhân lương tâm, an tâm ở cho hết án và trông đợi sự can thiệp của Quốc tế. Tuyệt vời hơn, thay vì kiểm điểm bản thân, NCSHB nên tận dụng dịp có được giấy bút này mà kiểm điểm lại bạo quyền CS cho thật chuẩn xác, đanh thép, sắc bén, dù có thể vì đó mà bị gia tăng hình phạt (bị cùm chân, kiên giam, biệt giam,...).

7.12. Bị ràng buộc sau khi ra khỏi tù : Bước đàn áp 12 :

Thường khi nhận Giấy Ra Trại không có ràng buộc gì, nhưng khi về trình diện tại địa phương thì rất dễ bị ràng buộc. Vậy, ngay từ đầu, khi về lại địa phương, NCSHB phải biết đề kháng không sợ hãi, không chịu sự ràng buộc phi lý. Và bạo quyền phường, xã không thể đủ bản lĩnh để ràng buộc chúng ta, nên lờ đi để chúng ta yên. Ví dụ, quy định phải trình diện hàng tháng, đi ra khỏi xã, phường phải xin phép,... Nếu chúng ta không chấp nhận, thì bạo quyền ấy cũng không áp đặt chúng ta được, đành chỉ biết xí xóa cho qua, để giữ thể diện cho chính họ.

Chúng ta lại tiếp tục chiến đấu !

Chúc quý bạn luôn an vui và thành công trong Sự nghiệp đem Công lý, Tự do Dân chủ đến cho Tổ quốc và Đồng bào thân yêu. Mến chào tất cả các CSHB của VN ! @@@

Tù nhân lương tâm Lm Tadêô Nguyễn Văn Lý
30.4.2006 • 30.5.2010